

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det er da klart, at hvis integrationsministeren insisterer på ikke at ville diskutere det her, tager vi det da bare i en anden sammenhæng. Så tager vi det under den næste debat, og så kan statsministeren jo redegøre for den praksis, som regeringen åbenbart har med indgåelse af aftaler med Dansk Folkeparti, og som består i, at først indgår man en aftale med Dansk Folkeparti, og derefter kan Dansk Folkeparti meddele, at i øvrigt stemmer det ikke for indholdet af aftalen. Parlamentarisk er det meget interessant, og så må vi jo se frem til den første indfødsretslovgivning efter sommerferien og se, hvordan regeringen påtænker at få den igennem.

Men det korte af det lange er: Ministeren er selvfølgelig i sin gode ret til ikke at svare på spørgsmål, og jeg forstår godt, han ikke gør det, for der er ikke noget logisk og sammenhængende svar.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg troede ikke, hr. Søren Søndergaard var nybegynder.

Hr. Søren Søndergaard ved jo godt, at forslag til lov om indfødsrets meddelelse er noget helt særligt. Vi plejer at tilstræbe, at der er et flertal allerede før lovforslagets fremsættelse, for at ingen skal komme i den situation, at der er nogen, der bliver taget af lovforslaget. Derfor har vi indgået en glimrende aftale med Dansk Folkeparti om, hvordan de lovforslag kommer til at se ud i fremtiden, og det er så det, skal jeg sige til hr. Søren Søndergaard.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, jeg bliver nødt til at lade debatten fortsætte, men det er ikke med min gode vilje.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er ikke til at forstå, at det ikke er med formandens gode vilje.

Det er jo rigtigt, at man har indgået en aftale. Vi andre kan jo høre, at der fra talerstolen i dag er blevet sagt, at man ikke vil love, at man stemmer for den indfødsretslov, når den bliver fremsat i Folketinget. Derfor er det da relevant at stille spørgsmålet: Hvordan vil man så sikre at få vedtaget en lovgivning om dansk indfødsret

fremover, når regeringens parlamentariske grundlag i øvrigt ikke er enig med regeringen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan bekræfte over for fru Birthe Rønn Hornbech, at der er utrolig mange ting, jeg ikke ved. Men jeg kan konstatere, hvad der bliver sagt heroppefra, og jeg kunne også konstatere, hvad det var, fru Birthe Rønn Hornbech sagde.

Den forestilling, det svar, fru Birthe Rønn Hornbech gav, fordi ministeren ikke helt var i stand til det, var altså, at man forestiller sig, at det fremover skal være sådan, at man i Indfødsretsudvalget bag lukkede døre skal skaffe et flertal for, hvordan loven skal administreres. Det vil man gøre sammen med Dansk Folkeparti, og når man så har lavet indstillingen fra Indfødsretsudvalget sammen med Dansk Folkeparti, vil man tage den ned i Folketingssalen, hvor man så forventer, at Dansk Folkeparti kan få lov at stemme imod, mens vi andre skal stemme for.

Er det korrekt forstået, at det er den model, som fru Birthe Rønn Hornbech forestiller sig fremover skal være gældende?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Et lille praktisk spørgsmål: Den måde, de her indfødsretslove bliver forvaltet på nu, er sådan, at man kan stille ændringsforslag, hvis man ønsker at trække nogle mennesker ud, altså hvis der er nogle af dem, som allerede står der, som man ikke ønsker at give dansk statsborgerskab, en metode, som Dansk Folkeparti også har benyttet sig af.

Som et af de partier, der rent faktisk gerne vil give statsborgerskab til torturofre eller traumatiserede mennesker, som ikke kan tilegne sig sproget, er vores problem, at vi ikke har fået tilladelse til at få dem med i et ændringsforslag til et eksisterende lovforslag. Det må vi ikke. Det eneste, vi må gøre, er, at vi må trække personerne ud.

Det vil sige, at vi kan være med til at bestemme, hvorvidt det er færre personer, der skal have statsborgerskab, men vi kan ikke sætte nogle personer på, som vi gerne vil give statsborgerskab, og som der måske er et flertal i salen for. Den mulighed eksisterer ikke med den måde, som praksis er på indfødsretsområdet. Vil ministeren ikke bekræfte det?